

TETT MINKET KIRÁLYOKKÁ ÉS PAPOKKÁ III.

Jegyzet Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításából
2011. március 20.

Hálás a szívünk Istennek, hogy így egybehívott minket a mai napon, és mint az elmúlt két vasárnap is a *királyság* és a *papság* tisztéről hallhattatok, Sanders pásztor azzal bízott meg, hogy ebben a tanítássorban vegyük elő a következő gyöngyszemét ennek a tanításnak, ezért most a harmadik részét fogjátok hallani.

Köszönjük Istennek, hogy megvilágosít minket abban, amit tudnunk kell, hogy Isten királyokká és papokká tett minket. Mi a részünk, és mi a feladatunk, mi a tisztünk ebben, ezt fogjuk ma is bontogatni az Igék tükrében. A végén pedig imádkozni fogunk az Imakönyvből, mert ilyenkor marad egy kis időnk, és azt az időt nagyon szeretjük azzal tölteni, hogy Isten *Igéjét kifeszítjük az életünk felett, a hit pajzsával*. És Isten Igéje pedig élő és ható, és élesebb minden *kétélű fegyvernél*, és működik az életünk felett.

Már két tanítás elhangzott ebben a témakörben, három alapigével nyitottunk az elmúlt két héten. Nézzük meg ezeket az Igéket elsőként. Az első és legalapvetőbb Írás az Ószövetségben a II. Mózes 19/6 verse volt, ahonnan ki lehet hallani Isten szívének a kívánságát. Már az ószövetségben kijelentette, hogy mi az Ő szívének *kívánsága*, milyen birodalmat szeretne magának építeni, *mire választotta* a zsidóságot.

Mózes II. 19/6 És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.

Isten vágyott egy *birodalomra*, amelynek papsága van, minden egyes tagja a birodalomnak a *papságát* alkotja. Egy ilyen birodalmat szeretett volna magának. Ha olvassuk az ószövetséget, látjuk, hogy ez nem így lett. Isten gondolta, hogy *Ő lesz a királyuk*, és a papság szolgál felé, de a nép [földi] királyt kért magának, és azután lett is királyuk, és sok bonyodalom ebből.

Lényeg, hogy Istennek ez az álma, nem valósult meg az ószövetségben, de amit Isten kitűz, azt soha nem adja fel, és mi sem, nekünk is ehhez hasonlóan kell, hogy éljük az életünket. Az ószövetség után egy jobb, egy *újszövetség* lépett érvénybe, és ebben az újszövetségben, Péter apostol leveléhez érkezünk, ez volt a második alapigénk...

Péter I. 2/5 Ti magatok is, mint élő kövek épüljete fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.

Isten újra, és újra visszatér a szent papságára. Elrendeli az Ő népének az újszövetségben, hogy ti magatok, mint élő kövek épüljete fel szellemi házzá, épüljete fel *szent papsággá*. És meg is mondja, hogy ennek a papságnak mi a *feladata*. Folytatja, hogy miért kíván magának papságot, - hogy *szellemi áldozatokkal* áldoztatok. A papságnak áldozatokat kell bemutatni, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.

Ezek az áldozatok *kedvesek* Istennek. Vagyis ennek a témakörnek meg kell, hogy dobogtassa a szívünket. És mi szeretnénk Isten kedvébe járni, kedveskedni Istennek, ez

mindannyiunk szívén ott van, ezért vagyunk ma itt. Leírja itt, hogy mi az, ami kedves Istennek. Olyan *áldozatokat* mutassunk be neki szellemi papságként, amelyek kedvesek Őelőtte.

Kell, hogy ez foglalkoztassa a szívünket, mert Istennek ez a tetszése, és tudjuk, hogy ez nem a törvény cselekedeteiből van, erről nagyon sok prédikálást hallani. Nem úgy megyünk Isten országában, hogy a törvényt bújuk, és az alapján cselekszünk, ez nem az, amit Isten nekünk szánt, nekünk a *szereetet törvénye* az, ami ránk vonatkozik és egy *papság hivatalában* állván kell ezek után az áldozatok után nyomozódnunk.

Ez lesz ma a célkitűzésünk, és így lapozunk el a Jelenések könyve első fejezetére, ahol János ír a hét gyülekezetnek és így indítja az üdvözlést a...

Jelenések 1/4 János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békeesség attól, aki van, aki volt, és aki eljövendő és a hét Szellemtől, amely az Ő királyiszéke előtt van,

5. És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsősülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,

6. És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.

Ezek nagyon gazdag versek itt a levél elején, és megtudjuk belőle többek között, hogy Ő annyira *szeretett* bennünket, hogy megmosott minket az Ő vére által. És miután *megmosott* minket, *királyokká és papokká* tett bennünket. És mindez múlt időben van leírva. A bűn többé nem lehet akadály egy keresztény életében, az Istennel való közösségében. Mert a bűnből a szent vér megmosott minket. Isten előtt *tiszták és fedhetetlenek* vagyunk.

És miután megtisztított, megmosott minket az Ő vére által, rögtön *előléptetett* minket és *királyokká és papokká* tett az Ő Istenének és Atyjának. Királyokká azért tett minket, hogy *uralkodjunk*, papokká pedig azért tett minket, hogy *szellemi áldozatokkal* áldozunk.

Mind a két *tisztünk*, nagyon fontos, és nagyon izgalmas a keresztény együtt járásunk során, és tudjuk, hogy Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett Igenné és Ámenné, vagyis ezt a vágyát Istennek, hogy szerette volna már az ószövetségben, ha az Ő népe papok birodalma lesz, ezt az *újszövetségben* váltotta be, az egyszülött *Fiúban*. Őbenne lett Istennek minden ígérete Igenné és Ámenné. Mi királyokká és papokká *lettünk* Őbenne.

És örvendezünk ebben, mert ez két nagyon fontos, és *megtisztelő hely* számunkra. Ez nem azt jelenti, hogy királyi koronát hordunk itt a földön, és úgy jövünk és megyünk, nem azt jelenti, hogy papi palástunk van, hanem *szolgálatokat* jelent, feladatokat, *felelősséget* jelent. Gondolkodnunk kell ezeken, hogy járassunk abban a *teljességben*, amire Isten szíve vágyik.

Már az *ószövetségnek* is volt papsága, és volt papsági szertartása, volt temploma, és ugyanígy az *újszövetségnek* is meg van a maga papsága, feladatköre, és a temploma. A különbségeket nagyon fontos megvizsgálni. Mi a különbség a két szövetség között?

Ha olvassuk a Zsidó levelet, nagyon sok *kijelentést* kapunk az ószövetségi templom felépítéséről megtudjuk, hogy létezett a *mennyben* egy templom, és Isten meghagyta Mózesnek, hogy mindent annak megfelelően, amint a hegyen meghagyta neki, úgy kell megépítenie a templomban, Isten szolgálatára.

Vagyis a *földi* templom, ami épült, először sátor, majd később az a csodálatos templom, amit Salamon épített, *hasonmása* volt a mennyeknek. Ez a mennyei templom volt a szellemi, az eredeti, amit Isten maga épített, és ennek hasonmására kellett megépíteni a földi sátortemplomot. Mindent pontosan annak a mintájára, ahogy Mózes látta a hegyen.

Nagy különbség, hogy miután az *újszövetségbe* lépünk, a mennyei templomnak a mintája többé nem földi templom, hanem az *ember* maga lesz *Isten temploma*.

Különbség továbbá hogy az *ószövetségben* a mennyei templom *nem* rendelkezett még *főpappal*. Az első tanításban volt erről szó. Odafent a mennyben nem volt főpap, a földön kellett Áron rendje szerint való főpapnak betölteni a főpap feladatát.

Ezt fejtegetve fogunk a Zsidó levélre térni, szeretném azonban nektek felhívni a figyelmeteket, hogy Isten milyen sokszor felhívja a figyelmünket arra, hogy ebben az újszövetségben ne úgy gondolkodjunk, ha azt halljuk, hogy *Isten temploma*, mintha egy kézzel épített templom állna előttünk.

Az Ige olvasásánál többször találkozunk ezzel, és szeretném nektek a figyelmeteket ráirányítani, hogy halljátok meg Istennek a szavát és gondolkodjatok el rajta.

Apostolok Cselekedetei 17/24 Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy Ő mennynek és földnek Ura, kézzel csinált templomokban nem lakik.

Tudomásul kell ezt venni, *nem kézzel épített* templomokban lakik Isten, a mennynek és földnek Ura. De ha nem ilyen templomokban lakik, akkor *hol lakozik* Isten Szelleme? Tudjuk, hogy az ószövetségben meg kellett építeni a sátrat, és volt a szentély a külső sátor, és volt a belső sátor, a *szentek szentjének* nevezett rész, ahol volt a *szövetség ládája*. Ennek a szentek szentjének volt az a feladata, hogy *itt lakozott Isten jelenléte* a földön.

Tudjuk, hogy Jézus Krisztusunk halálával, amikor a kereszten azt a kínos halált halta, akkor a *kárpit*, amely elválasztotta a szentélyt a szentek szentjétől, a tetejétől az aljáig *kettéhasadt*. Ezzel Istennek a Szelleme azt jelezte, hogy most már szabadon ki tud áradni a világba, többé *nincs bezárva*, és lakozást tud venni az *emberi templomokban*, amit Isten magának a szent vérral tisztított meg, hogy oda beköltözhessen.

Ezt fogjuk olvasni most, és ez egy *nagy titok*, és nagyon sok vallásos ember nem tudja ezt, bemennek egy templomba, úgy gondolják, hogy az Istennek a lakhelye. Megnézzük mit ír erről az Írás:

Korinthus I. 3/16 Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakozik bennetek?

Szinte úgy kérdezi Pál, hogy annyira *alapvető* ez, és ti nem tudjátok?

17. Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.

Olvastuk a Jelenések könyvében, hogy *megmosott* minket a vérrel, ezért vagyunk *szentek*, és *templommá* tett minket.

6/19 Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Szellem temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok.

Vagyis a Szent Szellem temploma lettünk. Nehogy azt gondoljuk, hogy azt teszünk a világban, amit akarunk, mert drága áron lettünk megvásárolva, és tartozunk valakinek *számadással*, és templomok vagyunk, *szent templomai* az Úrnak. A templomban kell a papoknak bemutatni az *áldozataikat*.

Nagyon fontos igehelyek ezek, hogy megújítsuk erről az elménket, hogy ne úgy gondolkodjunk, ahogy esetleg a régi, vallásos múltunkban gondolkodtunk erről. Bementünk a templomba, mert azt hittük ott lakik Isten. Isten pedig *mibennünk lakozik*, mi vagyunk a temploma. Köszönjük Istennek.

Korinthus II. 6/16 Vagy mi egyezése Isten templomának a bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Bennük lakozom, és bennük tábort járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.

Újra közli velük, úgy látszik ők is nehezen tudták feldolgozni és ennek megfelelően előhozni az életüknek azt a szolgálatát, ami ezzel az újszövetségi papsággal járt. Pál felhívja a figyelmüket, hogy ti az *élő Istennek temploma vagytok*, amint az Isten mondotta. Isten maga mondta, hogy *lakozom bennük*, és bennük tábort járok, ez egy egész tanítás lehetne, hogy a Szent Szellem milyen munkát végez el bennünk.

Tábort jár, őráratot tart bennünk, faltól, falig. Érfaltól, érfalig, és kijavítja a repedezéseket az Ő temploma falán lévő repedezéseket. Ez az Ige itt erről is szól. Bennük lakozom, és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek.

Hatalmas igazság ez, és ezen rendszerint el kell időzni ahhoz, hogy közelebb jussunk a papi szolgálatunk betöltéséhez. Mert, ahogy az ószövetségben a papoknak be kellett menni és ott ellátni a szolgálatukat, ugyanúgy nekünk újszövetségi hívőknek be kell mennünk a templomunkba. Ez mit jelent? *A szellemi mélységekbe*, mert a Szent Szellem a szellemünkbe lakozik, és ott el kell látni a szellemi szolgálatainkat.

Az elmúlt heti tanítás folytatásaként, a Zsidó levélhez lapozunk. A legtöbb Biblia szakértő szerint Pál írta ezt a levelet azokhoz a zsidókhöz, akik hajlottak visszamenni az ószövetségi rendtartásokhoz. Felhívja a figyelmüket, hogy óriási a különbség az újszövetségben az ő papi szolgálatukban, és a főpap és az ószövetségi szertartási rend között. Szinte az egész levél ezt boncolgatja, és ha a kilencedik fejezetnél, ha elkezdjük olvasni, akkor az első szövetségbeli istentiszteleti rendtartásokról olvasunk.

Azért nagyon érdekes, mert mikor ezeket olvassuk, akkor mindig kapunk egy *bepillantást*, hogy milyen lehetett a mennyei. A mennyei pedig örök, a mai napon is ugyanúgy áll, és ezt maga Isten építette. Nagyon sokszor szeretnénk bepillantani odaátra, de ez így nem adatik meg nekünk, de az Ige *tükrében* meg van ez nekünk, ezért kell ezt tanulmányoznunk.

Zsidó 9/1 Annakokáért voltak ugyan az első szövetségnek is istentiszteleti rendtartásai, és egy világi szentélye.

2. Mert sátor építettett, melynek első részében volt a gyertyatartó, meg az asztal és a kenyerek felrakása; ezt nevezték szentélynek.

3. A második kárpiton túl pedig az a sátor, melyet szentek szentjének neveztek,

4. Ebben volt az arany füstölőoltár és a szövetség ládája, beborítva minden felől arannyal, ebben a mannás aranykorsó és Áron kihajtott vesszeje, meg a szövetség táblái,

5. Fölötte pedig a dicsőség kerubjai, amelyek beárnyékolják az engesztelés fedelét, amikről most nem szükséges külön szólni.

6. Ezek pedig ekképpen lévén elrendezve; az első sátorba ugyan mindenkor bejárnak a papok az istentisztelet elvégzésére.

7. A másodikba azonban évente csak egyszer, egyedül a főpap, sohasem vér nélkül, melyet magáért és a nép bűneiért áldoz.

Mondjuk ki együtt, hogy – sohasem vér nélkül. Látjuk a képet, hogy a papok rendszeresen bejártak a szentélybe. A szentek szentjébe pedig ahol Isten jelenléte lakozott, a főpap mehetett csak be, egyszer egy évben, és sohasem vér nélkül. Vérrrel kellett oda bemenni, amely a nép bűneinek *engesztelése* volt. Ez volt az első szövetségbeli papi rendtartás.

Nézzük az újszövetségi főpapunkról, hogyan ír a Zsidó levél? Itt a következőkben Pál arról ír, hogy nekünk milyen főpapunk van itt az újszövetségben.

Zsidó 8/1 A lényege pedig azoknak, amiket mondunk az, hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyiszkének jobbjára ült,

A mi Jézus *Krisztusunkról* van itt szó, aki az igazi szentélybe ment, a mennyei szentélybe, az igazi templomba.

2. Mint a szentélynek és amaz igazi sáornak szolgája, amelyet az Úr és nem ember épített.

Ezt a templomot maga *Isten* építette, egy napon mindannyian meg fogjuk látni.

3. Mert minden főpap ajándékok és áldozatok bemutatására rendeltetik, ezért szükséges, hogy neki is legyen valamije, amit áldozatul odavisz.

A papoknak *áldozatokkal* és *ajándékokkal* kell Isten elé járulniuk, ez a feladatuk.

4. Ha tehát a földön volna, még csak pap sem volna, lévén itt olyan papok, akik a törvény szerint áldoznak ajándékokkal,

Itt a földön a mi Úr Jézus Krisztusunk nem lehetett volna főpap, mert Ő nem az Áron rendje szerint jött a földre, Ő a *Júda törzséből* származik, vagyis nem tölthette volna be itt a földön a főpapi tisztet, de nem is ezért jött.

5. Akik a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, amint Isten mondotta Mózesnek, mikor be akarta végezni a sátort: Meglásd, úgymond, hogy mindent azon minta szerint készíts, amelyet a hegyen mutattak néked.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígérek alapján kötött.

Ezt Jézusról írja. És mondja a hívőknek, hogy ne gondolkodjatok többé a régi szerint, mert jobb ígérek jöttek, egy jobb közbenjáróval, egy jobb kezessel, egy jobb főpappal. Isten mindent *jobbá tett* ebben az újszövetségben.

Nézzük meg ennek a további részleteit. Ahogy Jézus Krisztus elfoglalta a *főpapi tisztét*, ahogy a mennyei Atya jobbára ült, miután bemutatta a véráldozatát, be kellett, hogy vigye a saját vérét, amely a Szent Szellemtől fogant, be kellett, hogy vigye az igazi, a mennyei szentek szentjébe, és be kellett mutatnia véráldozatát. Egyszer és mindenkorra való áldozat volt ez, és ez elegendő volt a mi *bűneink eltörlésére*. Az egész világ bűneiért engesztelő áldozat volt.

Vagyis az Ő szolgálatában, nem évről-évre kellett ezt bemutatni, mert az Ő vére az *szent vér* volt, bűn nélküli volt, és ezért képes volt a *bűnök eltörlésére*. És leült az Atyának jobbára. Az Atyának *jobbja* egy olyan *hatalmi helyet* jelöl, amely minden hatalom felett való. Minden erő, és hatalom felett. Az Atya jobbja a világegyetem *legmagasabb hatalmi pontja*. Látnunk kell ezt.

Látjuk, hogy a Főpap bement a mennyei szentélybe és leült az Atya jobbára. Az újszövetségben Isten rendel egy papságot, ezek a papok pedig *mi* lettünk, akiket a *szent vér* megmosott. Vagyis Jézus örökkévaló főpapsága alatt egy olyan papság szolgál neki, ahol lettünk papok birodalma, papokká és királyokká tétetett mindannyiunkat, akik *újjászülettünk*, és a *szent vérrel* megmosottak lettünk. *Hivatalunk* lett a papság szolgálata.

Ezt szeretném a továbbiakban végignézni veletek az Igék tükrében. A *szent vérről* tudunk meg nagyon fontosat a Zsidó 9/12-14 Igéiben, arról a *szent vérről*, amit a mi Főpapunk vitt be a mennyei szentélybe.

Zsidó 9/12 És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

13. Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintvén, megszentel a testnek tisztaságára,

14. Mennyeivel inkább Krisztusnak a vére, aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul az Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek.

És ez a *szent vér*, amit bevitt a mennyei mindenható oltárára, ez *megtisztított* minket, de nem csak a test tisztaságára volt jó, hanem a lelkiismeretünket tisztította meg, a holt cselekedetektől.

Vagyis a bűnnel olyan a viszonyunk továbbá, mintha azt el sem követtük volna, mert nem nyomja a lelkiismeretünket, tiszta a lelkiismeretünk, *megtisztult minden bűntől*, amit csak elkövettünk, ha a szent vért alkalmaztuk, és kértük.

Ez a megtisztítás azért volt, hogy utána *szolgálhassunk* az élő Istennek. Ez ugyanaz, amit a Jelenések könyvében olvastunk, hogy megmosott minket az Ő vére által, és tett minket királyokká, és papokká.

Itt is olvastuk, hogy megtisztított minket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek. Egy *szolgálatra* vagyunk elrendelve, nem csak azért, hogy éljünk itt a világban. Isten szolgálatra tisztított meg minket. A szent vérrel egy *papságot*, egy *királyságot*, egy saját népet, egy *tulajdon népet* tisztított magának.

Szeretnék itt a lelkiismeret témakörben egy rövid bátorítást adni nektek. Amikor úgy gondolod, hogy vétkeztél, vagy bűnt követtél el, vagy valaki vádol, hogy valamit tettél, akkor csodálatos az, hogy be tudunk tekinteni ide a lelkiismeretünkbe, és ez kell, hogy mérvadó legyen. Mert a lelkiismeretünk pontosan megmutatja, hogy vádol minket vagy sem.

Szeretném ezt az Igében megmutatni nektek, hogy *szabadok* legyetek a jövőben minden *kárhoztatástól* és minden *vádolástól*. Ez egy kis kitérő most.

János I. 3/21 Szeretteim, ha a szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenhez.

Azt mondja az apostol, hogy ha a szívünk nem vádol minket, vagyis, ha a lelkiismereted tiszta, bármit mondhatnak rólad. Hagin mondta, ha azzal vádolják, hogy a mamáját meggyilkolta, bármi jöhet elő, mert az ellenség száján lehet ez is, az is, olyan dolgok, amik nem is igazak, de azt mondja, ha a szívünk nem vádol minket, vagyis a lelkiismeretünk nem vádol minket abban, akkor bizodalmunk van Istenhez, tiszták vagyunk.

22 És akármit kérünk, megkapjuk tőle.

Nagyon fontos a lelkiismereted, abba senki más nem lát bele, csak Isten és te. Ezért te pontosan tudod, hogy tiszta vagy, a lelkiismereted megtisztult attól vagy sem. Elkövetted egyáltalán, vagy sem.

Mi van akkor, ha a szívünk *vádol* minket? Két lehetőség van, a szívünk nem vádol minket, mert a szent vér által teljesen tiszták vagyunk, vagy mi van akkor, ha a szívünk vádol minket? Ha a szívünk vádol minket, akkor foglalkoznunk kell vele, ezért van a lelkiismeretünk.

20 Ha szívünk vádol is minket, Isten nagyobb a mi szívünknel, és mindent tud.

Rögtön írja, hogy Isten nagyobb a mi szívünknel és mindent tud. Vagyis Isten még akkor is, ha szíved vádol, tudja, hogy a szent vér ott van feletted, neked csak *hivatkozni kell* a szent vérré, és máris a 21-es vers lesz érvényben, hogy a szíved nem vádol többé, a lelkiismereted nem vádol többé. De ezt neked kell elvégezni a szívedben.

Írja, hogy igaz, hogy a te szíved vádol téged, de Isten, aki nagyobb a te szívednél, Ő nem vádol. Nincs kárhoztatás Krisztusban. Isten nagyobb a te szívednél és Ő nem vádol téged! Ámen!

Aki vádol téged, az a te saját *lelkiismereted*, ha tudod, hogy azt megtetted, és akkor a szent vérhez kell folyamodnunk, olvastuk, hogy a szent vér tisztítja meg a lelkiismeretünket. Mindaddig, amíg a lelkedben nincs az a *tisztaság*, mintha azt a bűnt el sem követted volna, nem járultál oda a szent vérért. Ezt kell tennünk, a szent vér az, ami megtisztít minket, hogy *újra szolgálhassunk*, szent tisztaságban. Mert Isten egy szent papságot akar magának.

Visszakanyarodván a Zsidó 9/14-re *szolgálatra* vagyunk megtisztítva. Megtisztítja a lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek. Vagyis egy szolgálatra lettünk megtisztítva. Ez az ember szívét megint izgalomba hozza, mert Isten *számít ránk*. Isten egy szolgálatot tart fent a számunkra, ha nem tudunk róla, hogyan tudnánk betölteni azt. Sehogy sem, először *hallanunk* kell róla.

Ezért most nézzünk meg egy képet a mennyről. A Jelenések könyve sok képet ad a mennyről, betekintést a mennyről, hogy a mennyei színterekről kapjunk betekintést. És itt a Jelenések könyve 5/8-ban kapunk megint a mennyről egy betekintést.

Nagyon érdekel minket a menny, először is azért, mert mi is oda megyünk, az lesz majd a tartózkodási helyünk, ha kiköltöztünk a testből, másrészt pedig, szeretneink vannak már odaát. Sokat gondolunk velük, szeretnénk látni, hogy hol, és hogy vannak, de ez nekünk most nem adatik meg, viszont az Igéből kapunk *betekintést*, hogy mi van odafent, ezért fontos ezt tanulmányoznunk.

Jelenések 5/8 És mikor elvevé a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt, mindeniknél hárfák és aranypoharak lévén, jó illatokkal tele, amik a szentek imádságai.

Hallelúja! Menjünk tovább, látjuk, hogy a szentek imádságai, mint *jó illatok* jelennek meg a mennyben. Menjünk tovább, közben forgasd magadban azt, hogy Isten azért tisztított meg, hogy szolgálatra legyél neki, hogy *szolgáljatok* az élő Istennek.

Jelenések 8/3 És jöve egy másik angyal, és megállta az oltárnál, aranytömjénezőt tartva; és adaték annak sok tömjén, hogy tegye minden szenteknek imádságaihoz az aranyoltárra, amely a királyiszék előtt volt.

Megint csak találkozunk a szentek imádságaival, és a sok tömjénnel, amit az angyal hozzátesz az imádságokhoz. Maguknak az imádságoknak is van egy *illata*, és az angyal még ezt egy nagy mennyiségű tömjénnel felillatozza, és úgy viszi az oltár elé. Egy gyönyörű kép ez.

4. És felméne a tömjén füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből az Isten elébe.

Vagyis az imádságaink, mint *illatok* jelennek meg ezekben a versekben. Visszatekintünk megint erre az ószövetségi papi szolgálatra, hiszen az mind *képmása*, árnyéka volt annak, ami majd az eljövendő, az igazi, a szellemi. Minden fizikai, látható dolognak van egy szellemi képmása, ahonnan az tükröződik. De a szellemi, az igazi, az örök.

Nézzük meg, hogy mit ír Mózes könyvében Isten, amikor az *illatáldozatokról* tanít. Nagy hálával vesszük a szívünkbe Istennek ezeket az Igéit. Az illat áldozati oltárról olvashatunk a következő Igékben megint egy képet, hogy Isten hogyan rendelte az illat áldozatot az ószövetségi pap számára.

Mózes II. 30/1 Csinálg oltárt a füstölő szerek füstölgésére is, sittim-fából csinálg azt.

7 Áron pedig füstölögtesen rajta minden reggel jó illatú füstölő szert; mikor a mécseket rendbe szedi, akkor füstölögtesse azt.

8 És amikor Áron estennen felrakja a mécseket, füstölögtesse azt. Szüntelen való illattétel legyen ez az Úr előtt nemzetségről nemzetségre.

Figyeljetez erre a *szüntelen* való illattételre, ez legyen az Úr előtt nemzetségről nemzetségre. Az illatnak szüntelenül kellett áradnia fel, Isten színe elé. Szüntelen illat áldozatokkal kellett áldozni.

Most sincs ez másként, az újszövetségi papnak ugyanígy ebben a papi szolgálatban az illat oltárán, *imádság illatokkal*, szüntelen kell áldoznia az Úrnak. Írja az Ige, hogy szüntelen imádkozzatok. Szüntelen, szüntelen. Szüntelen való rendelés ez, szüntelen való illat áldozatok.

Dávid kapott ebbe egy betekintést, amikor a Zsoltárok könyvében azt éneklí, hogy mint *jó illatú füst* jusson elébed imádságom, és kezem felemelése estvéli áldozat legyen. Dávid kapott erről már az ószövetség során egy képet, hogy az ő imádságai, mint jó illatú füst csapják meg Istennek az egész lényét, és *gyönyörködik* benne. Ezek az imádságaink.

Imádság illatokkal kell tehát illatoznunk Isten trónja előtt, ez a *papi szolgálatunk része*, hiszen királyokká és papokká tett minket, és a papoknak szüntelen való áldozati része ez. Tett minket királyokká és papokká.

A *királyságnak* a feladata, hivatala, hogy *uralkodjon* az életben. Uralkodnunk kell az életben, ahogy a király *érvényre juttatja* az Úr Jézus Krisztus, a királyok Királyának hatalmát, uralmát, és mindenekfelett való erejét, minden élethelyzetben érvényre kell juttatnia.

Ez a király feladata, uralkodik egy helyzet felett, hatalmat vesz egy helyzet felett. Kijelenti az Úr Jézus nevének hatalmát. A király *uralkodik*, parancsolatokat hoz, *rendeleteket* léptet érvénybe, a királynak *szava hatalmas*, azt írja az Ige. A mi szavunk, mint a királyok Királyának, az Úr Jézus Krisztusnak megbízottai, és királyai itt a földön, a *mi szavunk mindenható*, ha az Ő nevében ejtjük ki. Mindenható! Mindenekfelett való!

Egy szellemi igazság, az, ahogy Jób könyvében írja, hogy – *rendeld el, és meglesz az néked*. A király rendeleteket hoz. Tudnunk kell, hogy egy királyi hivatalba léptettünk, Istennek a királysága vagyunk, nem csak papsága. A király uralkodik. Írja a...

Róma 5/17 Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; menynyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

Ádám bűnesete miatt, akik csak Ádám alatt születtek egész Jézus Krisztus megjelenéséig, azok, ha egyetlen egy bűnt sem követtek el egész életükben, akkor is a *bűn alá* voltak rekesztve. Akkor is bűnösök voltak. Tehát nem a bűn megcselekedése által lettek bűnösök, hanem az *egy által*. Egy szellemi törvény.

Ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által, mindenkin uralkodott a halál. Mennyivel inkább uralkodnak az életben – ez rólunk szól -, az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és megragadták a megigazulás ajándékát. Nekünk egy *uralkodás van elrendelve*, mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által.

Vagyis ez egy *valóság* számunkra, mert megnyertük ezt a *megigazultságot*, ezt megragadtuk, a *kegyelmet* pedig bőségében vettük, ez azt jelenti, hogy *minden helyzet felett* tudunk *uralkodni*. És ezt gyakorolni is kell.

Egy királyi rendelet lehet, pl. ha az orvos közli veled a vizsgálatok után, hogy sajnos gyógyíthatatlan betegséggel állunk szemben. Azt mondja az orvos, hogy nem tudunk segíteni, és az ő tudományuk szerint ezt elfogadható, mert ő ezt, őszintén elmondta.

De te a királyok Királyának hatalmával, a földi kirendeltségének királya, hozhatsz egy rendeletet, egy parancsolatot. – Ez a betegség nem lesz halálos. Megmondhatod az orvosnak! Mert a drága Szent Szellem, aki bennem lakozik, akinek temploma vagyok, *életet lehel belém*, megelevenít engem. És elrendelem ezt a mai napon, írd fel magadnak, *királyi parancsolat*, és annak *úgy kell lennie*.

A király parancsolhatott életet, vagy halált, ha a vádlottat elé hozták, a királynak a hatalmában volt, hogy az életét meghagyja, vagy a fejét veszi. Ez a te helyed a mai napon. Helyzetek felett uralkodhatsz. Az *ellenség* szándékai felett *uralkodhatsz*. Annak a ráknak a testedben halált parancsolhatsz, és ki kell, hogy száradjon az utolsó sejtjéig. Ki kell száradnia a testedből, mert a király szava szólt. Ezt *gyakorolni* kell. Jézus nem csak szólt, hanem meg is cselekedte. Én szóltam és meg is cselekedtem, mondta az Úr.

Keresztény körökben hallani, hogy néhányan úgy vélekednek, hogy néhányunkat királlyá tett az Úr, néhányakat meg papokká. És ez tőle függ, hogy az egyikünket királlyá, másikat pappá hívja el. Ez tévelygés, és azért veszélyes, mert akkor valaki azt gondolja, hogy én jobban szeretek imádkozni, akkor én az Úrnak egy papja vagyok, és *elengedi* a királyi hatalmát.

Ha ilyen tanítást hallotok, azonnal olvassátok fel, hogy, hogy írja az Ige. Azt írja, hogy ti pedig választott nemzetség, királyi papság vagytok, mindkettő ott szerepel benne. *Királyok* és *papok* is vagytok. Megmosott az Ő vére által, és tett titeket királyokká és papokká, az Ő Istenének és Atyjának.

Mindkét helyet megkaptad, *mindkét szolgálat* a tiéd. Minden egyes temploma az Úrnak kell, hogy uralkodjon a földön, és kell, hogy áldozatokkal szolgáljon a főpapja által a mennyei mindenható Istennek. Mind a két helyünk kötelező részünk. Ámen! Be is kell tölteni mindkét hivatalt, királyokként uralkodni, és illat áldozatokkal áldozni papokként.

Mi történik akkor, ha az illető az egyik hivatalát *elhanyagolja*, megfeledkezik róla, vagy félre teszi, nem gyakorolja, nem tartja olyan fontosnak? Pl. a papi szolgálatról elfeledkezik, és gondolja, hogy ettől még a királyi *parancsolatai* ugyanúgy élesek lesznek, erőteljesek lesznek, ha parancsolgat, de bizony *nem*.

Mert ez a két szolgálat *karöltve* jár egymással. Tett minket királyokká és papokká. Ha betöltöd ezt a papi tiszteletet, abban a csodálatos Szent Szellem *közösségben*, hogy az Atya

kedvét leli benne, mert olvastuk, hogy kedvesek ezek Istennek, akkor nagyon *könnyű* lesz gyakorolni a királyi *hatalmadat* minden körülmény felett.

Nem fog az megcsorbulni, nem fogsz megszégyenülni benne. *Olaj* lesz minden szavadon, ott lesz a Szent Szellem olaja. Valamit *megtiltasz*, valóban tiltva lesz, és fogod látni, hogy ez mily gyönyörűen működik. Hallelúja!

Újra szeretném a figyelmeteket visszavezényelni erre a szóra, hogy olyan áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek. És ez állandóan kell, hogy foglalkoztassa a szívünket. Uram mi az, ami neked kedves illat az életemben, segíts, mutasd meg azt, hogy azokat cselekedjem.

Kedves illatok kellene, hogy legyenek a trón előtt állandóan, huszonnégy órában, szüntelen illatozással kell, hogy illatozzunk Isten előtt. Szüntelen illat áldozattal kell áldoznunk. És azok nem az ószövetségi füstölők, hanem a mi szellemi áldozataink, szellemi templomai lettünk Istennek. Ezek szellemi áldozatok. Nézzük, hogy írja a Róma levél.

Róma 15/16 Hogy legyek a Jézus Krisztus szolgája a pogányok között, munkálkodván az Isten Evangéliumában, hogy legyen a pogányoknak áldozata kedves és a Szent Szellem által megszentelt.

Pál azon munkálkodott, hogy azok a pogányok, akik az Evangélium hirdetésére az Úrhoz tértek, hogy azok áldozata kedves legyen Isten előtt, és a Szent Szellem által megszentelt. Ebből kihangzik az, hogy semmit nem tudunk az életben a Szent Szellem nélkül megcselekedni. Mert az áldozataink is a Szent *Szellem által* lesznek a trón előtt megszentelve, és így lesznek kedvesek Istennek.

Ha figyeltétek az Úr Jézus Krisztusnak a véráldozatát is az örökkévaló Szellem által kellett, hogy bemutassa. A Szent Szellem semmiből *nem maradhat ki* az életünkből. Amint *kihagytuk* Őt, akkor Szellem nélküliek, vagyis *testiek* lettünk. Testből szolgálunk Istennek ilyenkor Szellem nélkül. Nincs illata Istennél, *nincs illatozás*.

Nagyon figyeljete erre. Sokszor panaszkodnak az emberek, hogy ezt is tettem az Úrnak, meg azt is tettem, mindent felsorolnak, de benne volt-e a Szent Szellem? Mert ha *Őt kihagytad*, akkor *nem jutott el* Isten oltárához. Nagyon figyeljete erre, a Szent Szellem *közössége* van elrendelve számunkra, a Szent Szellem *által* tudjuk ezeket az imaáldozatainkat, a hálaáldozatainkat, a magasztalásainkat bemutatni.

Minden percben tudnunk kell azt, hogy a Szent Szellem által folynak ezek, hiszen a Szent Szellem temploma lettünk, áldott legyen az Úr neve. Itt jön a tavasz, jön a virágzás, a fák virágba borulnak, ki ne szeretne kimenni ilyenkor, és ezekből az illatokból mélyeket szippantani? Gyönyörködni ezekben az illatokban. Ezeknek az illatoknak az áradatában, szinte egy másik dimenzióba kerülsz.

És tudd meg, hogy Isten a saját képére teremtett téged, ezért szereted annyira az illatokat. Ő is nagyon szereti. Mennyire valóságos ez az *illatvilág* a szellemi birodalomban, egyszer kaptam Istentől erre egy szempillantásra betekintést. A Hagin könyvekből is olvashattok erről, hogy micsoda illatok vannak a szellemi birodalomban. Ezek szellemiek.

Az egyik pásztor konferencián beszélgettem egy nagyon kedves pásztor testvéremmel, és egyik pillanatról a másikra, olyan erős, tömény illat csapta meg az orromat, hogy kerestem, hogy ki tört össze valami szelencét, vagy honnan jön ez az illat, és senkinek a keze sem mozdult, senki más nem érezte, nem mertem szólni, olyan erőteljes volt, hogy mindent felülmúlt és nem lehetett, nem észrevenni.

És az Úr tette rá a pecsétjét, hogy amit az én pásztor testvérem mondott, az egy kedves cselekedet volt neki, épp arról beszélt, és az újságban olvashatjátok a beszámolóját, most nem akarok erre kitérni. Egy nagyon *kedves cselekedetet* tett az Úrnak, és miközben ennek a *bizonyosságát* mondta, ez az illat előntötte a légtér körülötte, ezek *fenséges illatok*. Mennyei illatok, és ilyen illat áldozatokra vagyunk elhívottak, hogy áldozunk az Úr előtt.

És egy napon fogjuk ezeket mi magunk is szellemileg érzékelni, de Isten már most is megadhatja nekünk, hogy betekinthessünk, bepillantások ezek. Ha már hallottál a szellemi birodalomban, gyönyörű zenék, dicséretetek, *hangvilág, illatvilág*, gyönyörűséges.

Látjuk tehát, hogy a kereszténység jóval több annál, minthogy kapsz egy úrlapot, egy nyomtatványt, ahol megkérdezik, hogy vallása? És akkor be kell húzni, hogy butizmus, vagy hinduizmus, vagy iszlám, vagy keresztény.

Jézus Krisztus nem azért jött a földre, hogy még egy *vallással* meggazdagítsa az emberiséget. Nem azért jött, hogy vallást hozzon a földre, mert a *kereszténység nem vallás*, az én szememben. A kereszténység Isten Szelleme az emberben!

Jézus azért jött, hogy életünk legyen, és, hogy bővölködjünk, írja a Károli. A bővített fordítás pedig így írja: Jézus azért jött, hogy életünk legyen, és azt a teljességében és a *túlcsordulásában* éljék meg.

És addig önti az Úr az Ő életét belénk, amíg beteljesedsz Őbenne. Teljes leszel Őbenne, túlcsordul a te edényedből, rá erre az elveszett, pusztuló világra. Ez a *kereszténység*, az Ő *élete benned*. Hallelúja!

Mondja a János 10/10-ben: azért jöttem, hogy életünk legyen. Az Ő *életét hozta* el, nem mondhatjuk, hogy ez egy vallás, mert *nem rendeleket hozott*. Nem vallási gyakorlatokat hozott. Az Ő életét, örök életét hozta, ez az élet gyógyít meg téged. Ez az élet kell, hogy átjárja a lényedet. A szellemedből csordul a lelkedre és onnan a testedre, és a tested betegségei így gyógyulnak meg.

Egy kereszténynek a Róma 8/11 szerint jár a gyógyulás. Annak a Szelleme, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, *megeleveníti* a ti halandó testeiteket az Ő bennetek lakozó Szelleme által, vagyis egy megelevenítés jár nekünk osztályrészül. Szellemünkből folyik ez az *élet*, és folyik rá az életünkre. Ez *nem* nevezhető vallásnak. Sokan vallásnak tartják, de sokkal *több* ez annál. A vallással csak *beskatulyázzák* Istent.

Visszakanyarodunk oda, hogy szellemi áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek. Ha ez ennyire fontos, akkor gondolkodjunk el, hogy milyen áldozatok lehetnek ezek? Beszéltünk már arról, hogy vannak a hálaáldozatok, vannak a dicséretetek, vannak a magasztalások.

Nézzük meg, hogy a Zsidó levélben mit ír még erről az Ige, és gondolkodni kell rajta, hogy milyen áldozatokat kedvel még Isten, mert akarjuk, hogy neki kedvesek legyünk, hogy Ő gyönyörködhessen bennünk.

Megnézzük ezt a Zsidó 13-ban, közben megköszönöm Istennek a végtelen kegyelmét az életünk felett, mert mindez *kegyelemből* van. Mert Isten úgy szerette ezt a világot, hogy az egyszülött Fiát adta, az Ő életét, ahogy az Atyának élete volt önmagában, úgy volt a Fiúnak is önmagában és ezt az életet jött nekünk odaadni. Ezért jött a földre, az Ő életét adta nekünk. Egyetlen más vallás *sem mondhatja* azt, hogy Isten élete van benne, mert nincs feltámadt királyuk.

Zsidó 13/15 Annakokáért Ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ő nevéől vallást tevő ajkának gyümölcsét.

Mindenkor, akkor is, ha örömünk van, akkor is, ha könnyeink vannak. Vagyis egy *vallástételről* van szó, a görögben, a legjobb kiejtés szerint a 'homológia' szó áll, ami azt jelenti, hogy *mindenkor ugyanazt vallani*. Mindenkor ugyanazt mondani, soha ne legyen más a szádon csak az, ami *meg van írva*.

Egy helyzet felett, ami jelenleg nem túl fényes, elszánod magad, és *csak* az Isten *Igéjét szólod* felette, és így emeled fel ezt a helyzetet Isten elé a trónra, az Igét szólván, az *Igével hatalmat vévén*, és semmi mást nem mondasz, csak azt az Igét, ami arról meg van írva. Ez egy kedves áldozat Istennek, és ezt *Jézus nevében* téve.

Az Ő nevéől vallást tevő ajkának gyümölcsét, és hatalmat vévén az életünk felett, és csak az Igét szólni. Felterjesztjük az Igét a trón elé. Atyám ebben a *családban*, csak az *Ige uralkodik*. És csak ezt szólok. Ez egy kedves illat Istennek.

16 A jótékonyaságról pedig és az adakozásról el ne felejtkeztek, mert az ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.

Vagyis ezt is gyakoroljuk, adakozunk, ahol tudunk, jótékonyaságot gyakorlunk, szegényeknek adakozunk, szolgálatok céljára adakozunk, ezekben gyönyörködik Isten. Köszönjük Istennek, hogy tanít minket.

Egy szellemi törvényt szeretnék elétek tárni, mert a következőkben egy imádságot, egy igei megvallást szeretnék veletek elmondani az imakönyvből, hogy megértsétek mennyire fontos, hogy csak az Ige legyen a szánkban ahhoz, hogy meglássuk a győzelmet. Nézzünk meg, egy *szellemi alapvet* a Zsidó 13-ból. Először elolvasom egyben, utána szeretném, ha kiemelnék ebből valamit.

Zsidó 13/5 Fösvénység nélkül való legyen a magatok viselete; elégedjete meg azzal, amitek van, mert Ő mondotta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled;

6. Úgyhogy bizvást mondjuk: Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat nékem?

Vagyis találkozunk itt ebben a két mondatban egy-egy idézettel az ószövetségből. Idéz az 5-ös és 6-os versben is egy isteni kijelentést. Nézzétek meg, hogy bátorítja őket. Az 5-ös

versben mondja, - mert Ő mondotta, az Isten! És jön az idézet. 6-os vers folytatja, úgyhogy bízvást mondjuk, és megint jön az idézet.

Pál arra tanítja őket, hogy *azt mond bizalommal, amit Isten mond!* Amit Ő mond, mert Ő mondotta, ezért bízván mondjuk, bizodalommal, *bátorsággal* mondjuk. Tanítja őket, hogy Isten *Igéje legyen a szádon*, és bízván és bátran mondjad *bármilyen helyzetre*. Itt arról tanítja őket, hogy nem hagy el Isten benneteket soha, ezért bátran jelentsd ki, hogy az Úr az én segítségem.

De ez ugyanígy igaz a gyógyulásról, a gyarapodásról, a munkahelyi problémádra, minden egyéb helyzetére az életednek igaz. Megkeresed, hogy Ő *mit mondott*, előkeresed, az a te Rhemád, és azt a Rhemát bátran mondod, bízvást, bátran mondod. Bizodalommal mondod, és *csak azt mondod*, és ez egy *illatáldozat* Istennek.

Bele ne essünk abba a *hibába*, hogy ránézünk, és azt mondjuk, hogy ez még mindig nem úgy néz ki. Nem baj. Ez a *hit útja*, annak úgy kell *alakulnia*, mert a hitünk faragja, Isten munkálkodik rajta, és a megvallásaink rajta vannak, és rajta van a Szellem kardja, rajta van a Rhema. Rajta van Isten szeme, Istennek gondja van az Ő Igéjére.

Ne add fel útközben, aki feladja, az nem látja meg a győzelmét. Soha nem adjuk fel, mert Isten Igéje az igazság. Gyönyörűséges az Úr szent Igéje, és ezen a szellemi alapelven, mert Ő mondta, ezért bízvást fogjuk mondani Isten Igéjét.

Következő területeken szeretnék veletek imádkozni. Elsőként az *országunkért*, ahogy megparancsolta az Írás, és utána a mai témakörben szeretném egy kicsit munkálni az Igét a szíveteken és az én szívemen, és együtt a hitünkkel és *hallani Istentől*. Mert ez kulcsfontosságú. Állhatsz a hiteden, szólhatod az Igét, és amikor az Úr adja a vezetést, és nem hallod meg, akkor jön egy újabb kör.

Újra végig kell menni azon a hegyen, körbe-körbe, mire meghallod, hogy mit mond az Úr. Mikor jobbra és mikor balra. A Szent Szellem *vezet* minket, és Ő szól, ha Ő szól, akkor azt neked meg kell *hallani*, a szellemi füleinkkel kell hallani, ez nem külső hang, amit hallanod kell, a bensődben kell meghallanod, és van, hogy szavak nélkül szól a Szent Szellem, egyszerűen tudod. *Belül tudod*, és tudod, hogy azt kell tenned, és ez van a Szent Szellemtől.

Akár mennyire mondják a körülmények, hogy nem és nem, te megtéveszthetetlenül tudod, - ez a jó pásztor hangja, és meghallják a juhok. Ezt szeretném veletek munkálni, mind a két imakönyvben van ilyen imádság. Az I-es imakönyvben van a *Szemeim nyitva, a füleim figyelmeznék* c. ima, a II-es imakönyvben pedig a *Nézőm nézek, és látok*.

Ezeket fogom most veletek Isten kegyelméből közös hittel, egy akarattal Isten Igéjét szólván érvényesíteni az életünkre. Igenis *megnyílnak* a szellemi füleink és hallunk Istentől. Ez nem maradhat el, ezekben a veszélyes napokban, amikor kint leselkednek a százféle *veszélyek*, meg van írva, hogy egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, és ha ezt vallod, akkor a Szent Szellem úgy fog vezetni, hogy amikor az a baleset ott történik, te ne legyél ott. Te fogod hallani, hogy neked egy másik irányba kell menned. Meg fogod hallani, mert a Szent Szellem szól, és te *meghallod* azt.

Nagyon sok gyógyító ajándék volt a mai napra, a jobb szemben van egy erőteljes kenet, ami egy tengelyferdüléssel kapcsolatos. Szeretném ezt megtalálni, mert az nem

jó, ha utána, miután elment mindenki suttojátok a füleinkbe, hogy miből gyógyultál meg, ez úgy nem jó, mert *Jézus neve* nem *magasztaltatott fel* abban. Ilyenkor le kell győzni a szégyenlősségeinket, hogy kiálljunk, és nem adtuk akkor oda *Istennek a dicsőséget*, ami jár Istennek.

Tehát a szemben, a bal tüdőben van egy nagyon erős munkája Istennek, ami azt jelenti, hogy egy daganat fog anyagtalanná válni, összezsugorodik, és eltűnik. Ezt is fel lehet írni a nagykönyvbe. Jelezzétek a sorban, el fogom átkozni, de a Szent Szellem ezt már munkálja.

A vállakban van a gyógyító kenet. Két külön probléma, más, más személyeknél jelentkezik ez, a torokban, a szívben is észleltem a gyógyító kenetet. Megköszönjük Istennek, és jöhetnek újabb ajándékok, amikor a Szent Szellem keresztséget vesszük majd.

Ima országunkért – kék imakönyvből. Papi szolgálatunkat fogjuk most teljesíteni. Áldott legyen az Úr szent neve. Jézus az Úr Magyarországon! Az Úr Jézusé legyen a dicsőség, hogy ezt az országot soha nem fogja elfelejteni, és mindig Ő a Király. És minden gond az Ő vállán van, mert odatettük ezeket, és Ő gondot visel ezekre. Bátran hozzátok a királyi parancsolatokat, ha láttok a híradóban valamit, ami nem odavaló. Menjetez ellene a *hitetekkel*, és azonnal hozzátok *rendeleteket*.

Szemeim nyitva, füleim figyelmeznék – kék imakönyv 56 oldal.

A gyógyító sor után a következők hangzottak el az élő adásban:

A bántásokkal, a *sértődésekkel* kapcsolatban még néhány gondolat. Nem ez a feladatunk, hogy ezeken gondolkodjunk, és kínozz minket az ördög, szemenszedett *hazugságok* is lehetnek ezek. Legtöbbször azok, az illető nem is mondta, nem úgy gondolta, a másik *félreértette*, és hozzád már úgy jut vissza, hogy te megölted a nagymamádat, ahogy Hagin mondta.

A legtöbb esetben ilyen apróságokon *maradnak el* a hívők a gyülekezetekből. Oly sokaságig jöttek vissza hozzám ezek a történetek, hogy mit mondott az illető a másiktól, és mit gondol róla, és azt miért mondta, annyira sokat jött ez vissza hozzám, hogy azt mondtam, ördög most *rajtakapattál*. Több volt ez annál, mint amiről az ember gondolná, hogy megtörténhetne ebből. És ekkor elgondolkodtam a szívemben, hogy ilyen helyzetekben is, csak az *Igével* lehet *védekezni*. Elkészült egy hitmegvallás, egy imádság, és ennek az lett a címe, hogy *Megvallás az áspiskígyó mérge ellen*. Sokan használjátok már ezt.

Nincs olyan ember a gyülekezetben, akit valahol ne érintene ez. Vissza lehet hallani, hogy azt és azt mondták rólad. És ez bántásokat hoz a szívünkre. És az ördög újra és újra ugyanarra a barázdára teszi vissza a lemezjátszón a tűt. És *emésztjük* magunkat, ezen gondolkodunk, vissza és visszajön a gondolat, és bánt minket. Hogy tehette ezt a másik? Hogy mondhatott ilyet?

És azt gondolom, hogy fel kell *fegyverezni* magunkat az Igével ilyen helyzetekre. Mert amíg az ördög ezt a kártyát ki tudja osztani, és mi vesszük ezeket a lapokat, addig ő lesz a győztes, pedig nekünk Jézus nevében hatalmunk van efelett is. Hallelúja.

Más gyülekezet leszünk, ha ezt az igesort magunkra öltjük, és rendszeresen élünk az Igével. Enni is naponta eszünk. Olyan nincs, hogy egyszer eszünk és a jövő vasárnap majd eszünk megint. Tehát *rendszeresen* kell az Igével élni.

Azt szeretném most, hogy mindannyian, akik érintve voltatok ilyen helyzetben, hogy együttesen a hitünket kiárasztanánk a jövőre vonatkozólag, az egész Egyház minden tagjára. Gyülekezeti szakadásokig mennek ezek az apró helyzetek, és ez szomorú.

Most az Igével fogunk felfegyverkezni, és kiterjesztjük azt a hatalmunkat, ami van nekünk az Úrban, és ez lesz a búcsú imánk. A következő Imakönyvünk megjelenéséig is lesz lehetőségetek, hogy hozzájussatok ehhez a megvalláshoz, mert élni kell vele.

Álljatok fel, és a hitnek a pajzsával kifizítve, megvalljuk ezt az igesort az életünkre. Nagyon jól fog tenni, előbbre fog jutni Isten királysága. Ámen!

Megvallás az áspiskígyó mérge ellen

A sértő, bántó szavak nem jutnak el a szívemig, nem szomorítják meg a lelkemet, és nem hordozom ezeket az elmémbe, mert a szellemem, lelkem és testem szeretet-burkáról lepattannak, és a tengerbe vetik magukat, és ott plántáltatnak el, így ott maradnak örökre. Jézus Nevében.

Ellenállok a lelki terror szellemének, és az megtörik az életem felett, Jézus Nevében. Ellenállok továbbá a szellemi zaklatás minden fajtájának, minden egyes megjelenési formájának, akár szavakban, akár tettekben, akár gondolatokban, ezek eltávoznak az életemből, Jézus Nevének hallatán, a hit parancsszavára.

Az önsajnálát, a depresszió és a bosszúvágy felkel az életemből, és a tengerbe veti magát, Jézus Nevében. Nincs olyan démon, sem mennyben, sem földön, sem föld alatt, aki képes lenne ellopni az Úrtól való örömet és szent vér által vásárolt békességemet, Jézus Nevében.

Természetfeletti békességben, örömben és teljességben, isteni erőben, kegyelemben és megigazultságban járok.

Lelkemet átadom a hatalmas Vigasztalónak, a drága Szent Szellemnek, aki megvigasztalja, helyreállítja és megvidámítja lelkemet, így minden bántás ellenére az Úr örömeiben és teljességében járok, folytonosan és mindenkor, minden körülmény között.

Valamint megbocsátok mindazoknak, akiknek száján keresztül az ördög bántani akart, és megparancsolom ezeknek a démonikus és sanyargató erőknek és a nyelvük alatt lévő vipera mérgének, hogy rajtuk keresztül többé meg ne nyilvánuljanak az életemben, a családomban, és a szeretteim életében.

Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot; annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid fölé. (Zsid. 1,9)

Mivel szeretem az igazságot és gyűlölöm a hamisságot, felkent azért az Isten, az én Istened, örömmel olajával, az én társaim felett, így az én ruháim mindenkor fehérek, és az olaj az én fejemről el nem fogyatkozik. (Préd. 9,10) Ámen.

Most pedig örvendezünk, hogy meg van nekünk, hallelúja. Jaj minden ördögnek, aki ketté akarja osztani a szentek szeretetét. Dicsőség Istennek! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu